Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26328
Copyright: Admont, Benediktinerstift

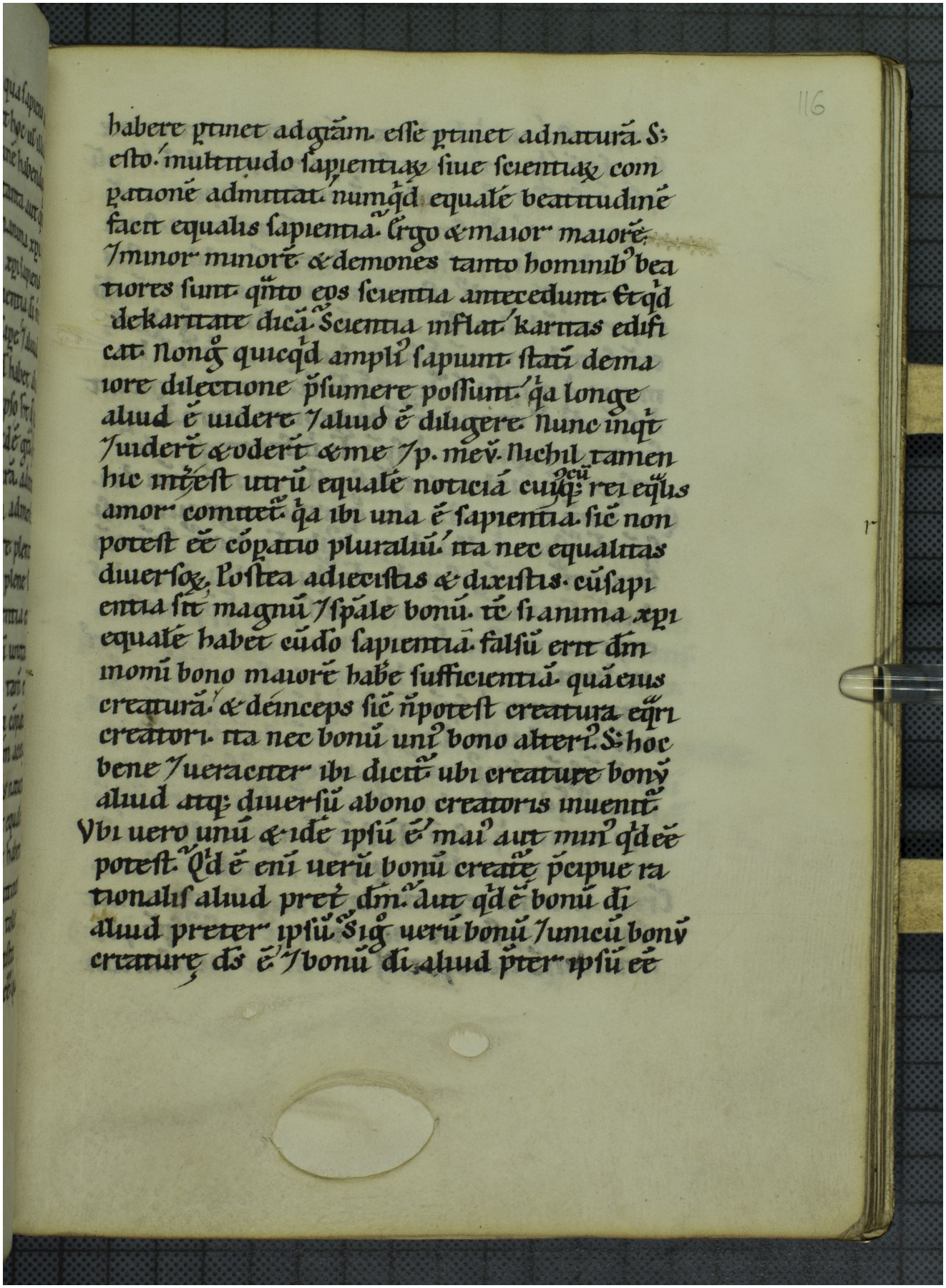

116

habere ꝑtinet ad gr̃ām. esse ꝑtinet ad natur̃a. S;
esto. multitudo sapiēciaꝝ siue scientiaꝝ com
ꝑatione admittat. numq̃d equale beatitudinē
facit equalis sapiēcia. ergo & maior maiorē.
⁊ minor minorē. & demones tanto hominib̄ bea
tiores sunt. q̃nto eos scientia antecedunt. Et q̃d
de karitate dic̃a. Scientia inflat. karitas edifi
cat. Nonq̃ quicq̃d ampli sapiunt. stat̃ de ma
iore dilectione p̃sumere possunt. q̃a longe
aliud ē uidere ⁊ aliud ē diligere. Nunc inq̃t
⁊ uiderit & oderit & me ⁊ p. mev. Nichil tamen
hic m̃ē est utrū equale noticia cuiusq̃ rei eq̃lis
amor contineat. q̃a ibi una ē sapiēcia. sic̄ non
potest ēe cōpatio pluraliū. ita nec equalitas
diuersoꝝ. Postea adiecistis & dixistis. cū sapi
entia sit magnū ⁊ spāle bonū. tē si anima xpi
equale habet cūdo sapiēciā. falsū erit d̄m
omi bono maiorē habe sufficiēciā. quāeus
creatur̃a. & deinceps sic̄ n̄ potest creatura eq̃ri
creatori. ita nec bonū uni bono alteri. S; hoc
bene ⁊ ueracter ibi dicit̃. ubi creature bonū
aliud atq; diuersū a bono creatoris inuenit̃.
Vbi uero unū & idē ipsū ē. mai aut min q̃d ēē
potest. Q̃d ē enī uerū bonū create p̄cipue ra
tionalis aliud pret̄ d̄m. aut q̃d ē bonū d̄i
aliud preter ipsū. sic̄q̃ uerū bonū ⁊ unicū bonū
creature ds ē ⁊ bonū d̄i aliud p̄ter ipsū ēē